

figt, kan henlægge de omhandlede Forretninger under Mønstringsbestyreren i Kjøbenhavn, ligesom det er Meningen, at de skulle henligge under Mønstringsbestyrerne udenfor Kjøbenhavn. Jeg har imidlertid ment, at det var uønskeligt, saaledes som det erede Hiertal har gjort i sit Forslag under Nr. 8, at bemyndige Indenrigsministeren til for Kjøbenhavns Vedkommende at overdrage disse Forretninger til Mønstringsbestyreren, naar det i de foregaaende Paragrafer er sagt, at disse Forretninger henhøre under Mønstringsbestyrerne. Man behøver virkelig ikke i en ny Paragraf at give Ministeren Bemyndigelse til at gøre det, som han efter de foregaaende Paragrafer er pligtig at gøre, forsaavidt ikke senere Bestemmelser modificere denne Forpligtelse. Hvad der fornuftigvis kun kan være Tale om i en ny Paragraf, det er at give Ministeren Bemyndigelse til for Kjøbenhavns Vedkommende at indføre en Ordning, som afviger fra den Ordning, som foreskrives i de foregaaende Paragrafer. Dette er, om man saa vil, en Redaktionsbemærkning. Hovedpunktet i Forslaget under Nr. 8 er imidlertid dette, at det bemyndiger Ministeren til, hvis han anser det for hensigtsmæssigt, at ansætte en søyndig Mand ved Mønstringskontoret, til hvem Udførelsen af de paagældende Forretninger kan betros, og mit Underændringsforslags Forskjellighed fra Hiertallets Ændringsforslag er da denne, at jeg anser det for at være rigtigt, at stille Ministeren noget friere endnu, saaledes at det ikke gjøres til en Nødvendighed, at denne søyndige Mand, som han mulig vil ansætte til at besørge disse Forretninger, absolut skulde være, som det hedder i Hiertallets forslaget, ansat „ved Mønstringskontoret“. Anser Ministeren det for hensigtsmæssigt og forsvareligt at henlægge Forretningerne til Mønstringsbestyrerne saavel i som udenfor Kjøbenhavn, vil han kunne gøre det saavel efter mit Underændringsforslag som efter Hiertallets Ændringsforslag, og anser Ministeren det for hensigtsmæssigt og forsvareligt i Kjøbenhavn at henlægge dem under Mønstringsbestyrerens Kontor, men der at ansætte en særlig Suldmechtig, som er søyndig, er han heller ikke udelukket fra at gøre det efter mit

Underændringsforslag. Derimod ønsker jeg tillige at give Ministeren Leilighed til, naar han anser det for det Rette, at kunne ansætte denne særegne søyndige Mand i en af Mønstringsbestyreren mere uafhængig Stilling. Det er dette, jeg vil give Ministeren Bemyndigelse til at gjøre, naar han anser det for rigtigt; jeg anser det for vigtigt, at der gives ham en saadan Frihed, og jeg skal tillade mig at sige hvorfor. Naar man overhovedet gaar ind paa at anerkjende, at Forholdene i Kjøbenhavn ere af den Beskaffenhed, at det kan være om ikke nødvendigt, saa dog anbefalelsesværdigt ved Siden af Mønstringsbestyreren at stille en Mand med personligt Kjendskab til disse særegne Forhold, navnlig Kjendskab til Søfarende og til de Forhold, hvori de Søfarende kunne komme, tror jeg, at man ogsaa bør ordne Sagen saaledes, at det bliver muligt til Udførelsen af disse Forretninger at saa en saadan søyndig Mand, som man kan være tjent med, det vil sige en dygtig og erfaren og uafhængig stillet Mand. Jeg tror nu, at det vil være forbundet med store Vanskeligheder at saa en saadan Personlighed, som man ønsker, naar man vil fastholde, at denne Mand absolut skal være stillet i det Uafhængighedsforhold til Mønstringsbestyreren hvorpaa Hiertallets Forslag gaar ud. Jeg tror, at man meget lettere og meget sikrere vil kunne skaffe de Egenstaber tilstede hos den paagældende søyndige Mand, som man maa ønske, hvis man overhovedet vil have en saadan, naar man gjør det muligt for Ministeren at stille ham frit og selvstændigt. Jeg mener fremdeles, at naar man først er kommen dertil, at man vil ansætte en saadan særegen søyndig Mand, vil man praktisk ordne Sagen meget lettere og simplere for de paagældende Søfolk, baade Skippere og Skibsmandskabet, som skulle have med ham at bestille, naar han faar sit Kontor for sig selv, hvilket i Virkeligheden ikke vil sige Andet, end at han har sit Værelse ved Siden af det andet Værelse, hvori Mønstringskontoret er. Forretningerne ville gaa lettere og simplere fra Haanden, naar de udføres i en Stue for sig, end naar de skulle foregaa i samme Værelse, hvor de andre Forretninger, som forefalde paa Mønstrings-